

แนวทางการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (SMART CITY)

จัดทำโดย

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนโก
อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์

saraban@phoneko.go.th

www.[phoneko.go.th

086-4595519

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนโก

สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลโปงโก ตั้งอยู่บริเวณบ้านโปงทวน หมู่ที่ ๑ ตำบลโปงโก อำเภอสบเมย จังหวัดสุรินทร์ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ โดยทางรถยนต์ ๕๐๐ กิโลเมตร และอยู่ห่างจากจังหวัดสุรินทร์ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ๕๔ กิโลเมตร ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลโปงโกในปัจจุบัน ประกอบด้วย อาคารสำนักงานที่ทำการ จำนวน ๑ หลัง ศูนย์โรงจอดรถ จำนวน ๒ หลัง ภายในบริเวณพื้นที่ จำนวน ๓ ไร่

อาณาเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโพนโก

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนโก อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอสนม ไปทางทิศเหนือ ประมาณ ๖ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๔๑ ตารางกิโลเมตร

- มีอาณาเขตติดต่อกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ดังนี้

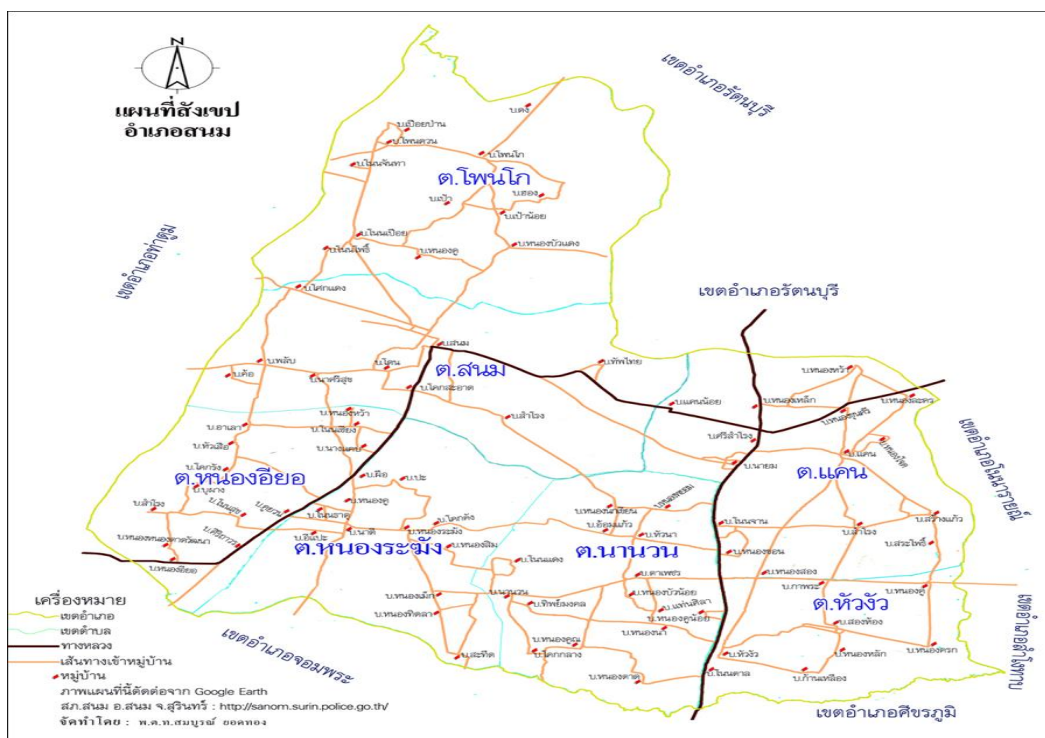
ทีศเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอท่าตูม และองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเขียว อำเภอรัตนบุรี

ทิศใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับ องค์การบริหารส่วนตำบลสนม อำเภอสนม

ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวบาน อำเภอรัตนบุรี

ทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อกับ องค์การบริหารส่วนตำบลบัวโคก อำเภอท่าตูม

แผนที่ตำบลโพธิ์โก

ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ทั่วไปของตำบลโพธิโก เป็นที่ราบลุ่ม มีที่เนินบางส่วน

ลักษณะภูมิอากาศ มี ๓ ฤดู

ลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบมรสุมมี ๓ ฤดู คือ

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ เดือนมีนาคม - พฤษภาคม
- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ เดือนมิถุนายน - ตุลาคม
- ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

มีแหล่งน้ำธรรมชาติ ได้แก่ ห้วยจริง ห้วยกระโดน คลองแสง คลองไผ่ คลองเหมือง

คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ของตำบลโพนโกส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ การเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน

การปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนโกมีหมู่บ้านทั้งหมด ๑๒ หมู่ ดังนี้

- หมู่ที่ ๑ บ้านโพนดวน
- หมู่ที่ ๒ บ้านโพนโก
- หมู่ที่ ๓ บ้านเปือยป่าน
- หมู่ที่ ๔ บ้านเป้า
- หมู่ที่ ๕ บ้านหนองบัวแดง
- หมู่ที่ ๖ บ้านโนนเปือย
- หมู่ที่ ๗ บ้านโนนเปือย
- หมู่ที่ ๘ บ้านหนองคู
- หมู่ที่ ๙ บ้านหนองบัวแดง
- หมู่ที่ ๑๐ บ้านเป้าน้อย
- หมู่ที่ ๑๑ บ้านโพนโก
- หมู่ที่ ๑๒ บ้านโนนโพธิ์

ด้านเศรษฐกิจ

อาชีพหลักของประชาชนในตำบลโพนโก ซึ่งได้แก่ อาชีพเกษตรกรรม ซึ่งประชาชนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีประมาณ ร้อยละ ๙๕ (ท่านา) และเมื่อเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตรแล้วจะว่างงาน ซึ่งทำให้มีการอพยพแรงงานชั่วคราวไปทำงานต่างถิ่น เพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว โดยแรงงานส่วนใหญ่จะอพยพเข้ากรุงเทพฯ และจังหวัดในภาคตะวันออกในช่วงเดือน มกราคม ถึง เดือน พฤษภาคม

การคมนาคม

ปัจจุบันถนนในตำบลโพนโก ส่วนใหญ่เป็นถนนลาดยางเชื่อมระหว่างหมู่บ้านกับหมู่บ้านในตำบล ถนนคอนกรีตภายในหมู่บ้าน และถนนหินคลุก และมีเส้นทางติดต่อกันระหว่างอำเภอและตำบล ดังนี้ - ถนน รพช. สร.๑๒๐๒๒ (สายสนม – หนองยาง) จากอำเภอสนมถึงตำบลโพนโก ระยะทาง ๖ กิโลเมตร - ถนน โยธาธิการ (สายสนม – โนนเปือย) ระยะทาง ๓ กม.

ความหมายและนิยาม

Smart city คือ เมืองน่าอยู่ที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพของการ ให้บริการ และการบริหารจัดการเมือง โดยเน้นการออกแบบที่ดีให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองเป็น การประยุกต์ เทคโนโลยีดิจิทัลหรือข้อมูลสารสนเทศ และการสื่อสารมาเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของ บริการชุมชน เพื่อช่วยในการลดต้นทุน ลดการใช้ทรัพยากรจนเกิดเป็นมิติใหม่สำหรับคนเมือง ภายใต้แนวคิด การพัฒนาเมืองน่าอยู่ เมือง ทันสมัย ให้ประชาชนในเมืองมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข อย่างยั่งยืน

องค์ประกอบ ของเมืองอัจฉริยะ

องค์ประกอบของ Smart City

๑. Smart Environment : สิ่งแวดล้อมอัจฉริยะ หมายถึง เมืองที่คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นหลัก โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยบริหารจัดการ อย่างเป็นระบบไม่ว่าจะเป็น ด้านการเฝ้าระวังภัยพิบัติ การดูแลสภาพอากาศ จัดการของเสียและการจัดการน้ำ รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๒. Smart Economy : หรือเศรษฐกิจอัจฉริยะ หมายถึง เมืองที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจและบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพบเห็นได้ในหลาย ๆ ด้าน เช่น เมือง ท่องเที่ยวอัจฉริยะ หรือเมืองเกษตรอัจฉริยะ

๓. Smart Energy : พลังงานอัจฉริยะ หมายถึง เมืองที่มีการบริหารจัดการด้านพลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความสมดุล ระหว่างการผลิตและการใช้พลังงานในพื้นที่เพื่อสร้างความมั่นคง ทางพลังงาน และลดการพึ่งพาพลังงานจากระบบโครงข่ายไฟฟ้าหลัก

๔. Smart Governance : การบริหารภาครัฐอัจฉริยะ หมายถึง เมืองที่มีการพัฒนาระบบบริการภาครัฐหรือบริหารนโยบายสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการเข้าถึง ข้อมูลข่าวสาร ของภาครัฐอย่างมีคุณภาพ โดยมุ่งเน้น ความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมและมีการปรับปรุงอย่าง ต่อเนื่องผ่านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เช่น นวัตกรรมบริการที่ทันสมัย

๕. Smart Living : การดำรงชีวิตอัจฉริยะ หมายถึง เมืองที่มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก โดยคำนึงถึง หลักการสถาปัตยกรรมให้ประชาชนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัย และมีความสุขในการดำรงชีวิต

๖. Smart Mobility : การเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ หมายถึง การบริหารที่มุ่งเน้นพัฒนาระบบจราจรและ ขนส่งอัจฉริยะเพิ่มประสิทธิภาพและความเชื่อมโยงของระบบขนส่งและการสัญจรที่หลากหลาย เพิ่มความ สะดวก และความปลอดภัยในการเดินทาง และขนส่งรวมถึงเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๗. Smart People : พลเมืองอัจฉริยะ หมายถึง เมืองที่มุ่งพัฒนา องค์ความรู้ ทักษะ และสิ่งแวดล้อม ที่เอื้อ ต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจตลอดจนเปิดกว้าง สำหรับความคิด สร้างสรรค์ นวัตกรรม และการมีส่วนร่วมของประชาชน

ลักษณะของการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ 7 ด้าน

ปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ส่งผลให้เกิดความท้าทายต่อนโยบาย การพัฒนาเมืองเป็นอย่างมาก จนนำไปสู่แนวทางและเครื่องมือในการบริหารจัดการเมืองชุดใหม่ ที่เรียกกันว่า การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City) เป็นแนวทางและเครื่องมือที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองในทุกมิติ การนำแนวทางการพัฒนาเมืองดังกล่าวนี้มาขับเคลื่อนในประเทศไทยก็ย่อมมีปัจจัยหลายประการ ที่มาผลักดันให้ เกิดการขับเคลื่อนจนเกิดเป็นนโยบายการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในระดับรัฐขึ้นมาในขณะนี้

๑. การกลายเป็นเมือง (Urbanization) ประเทศไทยมีแนวโน้มเข้าสู่ความเป็นเมืองมากขึ้น กิจกรรม ทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่ มีแนวโน้มเติบโตมากในพื้นที่เมืองอย่างมีนัยสำคัญการออกแบบการบริหารจัดการ เมืองไม่ได้มุ่งเน้นไปที่ท้องถิ่นโดยตรง หรือที่เรียกกันว่า Area-based Development ทำให้ประสบปัญหา เมืองโตเดี่ยว

๒. การเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชน ในยุคปัจจุบันที่มีการเติบโตของเทคโนโลยี สารสนเทศ และ การสื่อสารอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิตของประชาชน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงทรัพยากร เข้าถึงองค์ความรู้เข้าถึงการสื่อสารได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และเท่าเทียมกัน

๓. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีในภาครัฐ หรือเรียกว่า รัฐบาลดิจิทัล เมื่อประเทศทั่วโลกต่างก้าวเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง อย่างมากในหลายภาคส่วนโดยเฉพาะภาครัฐ ของไทยได้เริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี มาใช้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และพัฒนาประเทศ รวมถึงการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น

๔. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในช่วงเวลาที่ผ่านมามีส่วนของคนจน มีแนวโน้ม ลดลง หากแต่การกระจายรายได้กลับมีแนวโน้มที่ไม่ดีขึ้น ยังคงมีประชาชนอีกจำนวนมากที่ยังคงมีชีวิต ความเป็นอยู่ที่ยากลำบาก รัฐบาลจึงต้องเร่งแก้ปัญหา ความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อสร้างความ เป็นธรรมและความมั่นคงให้กับประชาชนทุกกลุ่ม

๕. การพัฒนาอย่างก้าวกระโดดของเทคโนโลยี (Internet of Things - IoT) จุดเปลี่ยนสำคัญของการสร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจโลก เทคโนโลยีที่เรียกว่า IoT เป็นเทคโนโลยีที่ทำให้เกิด การเชื่อมโยงข้อมูลจำนวนมากเข้าด้วยกันสามารถโอนถ่ายและเก็บรักษา ข้อมูลที่หลากหลายได้ในปริมาณมหาศาล

หลักเกณฑ์

01 กำหนดพื้นที่เป้าหมาย	02 แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	03 แผนพัฒนาระบบข้อมูลและความปลอดภัย	04 บริการระบบเมืองอัจฉริยะ 7 ด้าน	05 การบริหารจัดการอย่างยั่งยืน
• ระบุวิสัยทัศน์ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ ประเด็น และ ลักษณะเมืองอัจฉริยะ • กำหนดขอบเขตเมืองชัดเจน • ระบุขนาดเมือง (จังหวัด เทศบาล/อำเภอ หรือพื้นที่) • ระบุความเป็นเจ้าของ ○ ประเภท ก. พื้นที่ของหน่วยงานทางปกครอง ○ ประเภท ข. พื้นที่ของนิติบุคคลอื่น • มีองค์ประกอบของความเป็นเมือง Live, Work, Play • รองรับประชากรหรือมีแผนรองรับประชากร 10,000 คน หรือผู้ใช้งาน 1,000 คน/ดส.คน./วัน • เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคเอกชน	• มีแผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานชัดเจน ทั้งดิจิทัลและกายภาพ ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ ประเด็น และ ลักษณะของเมืองอัจฉริยะที่ขอรับการพิจารณา • ระบุรูปแบบการลงทุน • ระบุงบประมาณ และ แหล่งเงินทุน • มีวิธีดำเนินการชัดเจน	• แนวทางการพัฒนาระบบจัดเก็บและบริหารข้อมูลของเมือง (City Data Platform) • มีการจัดทำ Data Catalog เพื่อรวบรวมข้อมูล • มีการจัดทำ Data Exchange เพื่อแลกเปลี่ยนและนำข้อมูลไปต่อยอด • มีการจัดทำ Data Governance เพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัย และความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล (Data Privacy)	• มีบริการระบบเมืองอัจฉริยะอย่างน้อย 2 ด้าน จาก 7 ด้าน ด้านบังคับ คือ สิงแวดล้อมอัจฉริยะ • มีเป้าหมายอย่างน้อย 1 เป้าหมาย/ด้าน • มีรายละเอียดแผนการดำเนินงาน • มีตัวชี้วัดชัดเจน เพื่อการติดตามประเมินผล	• ระบุแนวทางการลงทุน และการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนโดยภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน หรืออื่น ๆ • ระบุงบประมาณ และแหล่งเงินทุน • ระบุกลไกการบริหารจัดการ ผู้รับผิดชอบข้อเสนอแผนฯ • ระบุการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคเอกชน

ภูมิภาคกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย

การสำรวจเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละภูมิกานั้น (ข้อมูลจากสถาบันพระปกเกล้า) โดยภาพรวมแล้วมีระดับ ความพร้อมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ โดยพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกมีการพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่โดดเด่นมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากถึงร้อยละ ๔๒.๕๗ รองลงมาเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในภาคกลางที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๔๓.๒๗ ขณะที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันตกมีค่าคะแนนเฉลี่ย ที่ไม่ค่อยแตกต่างกันมากนัก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๔๐.๖๓, ๔๐.๓๕ และ ๔๐.๑๕ ตามลำดับ สุดท้ายเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในภาคใต้ที่มีความโดดเด่น ในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ น้อยที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๓๘.๕๘

๑. ภาคตะวันออก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออก มีความพร้อมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ ที่โดดเด่นมากกว่าภูมิภาคอื่นๆ โดยมีระดับความพร้อมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในภาพรวมอยู่ที่ระดับปาน กลางค่อนข้างต่ำ มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๔๒.๕๗ ๑ปท. ที่โดดเด่นมากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ มิติการพัฒนาเมือง อัจฉริยะด้านการบริหารจัดการภาครัฐ (Smart Government) รองลงมา คือ เมืองอัจฉริยะด้านคุณภาพชีวิต และเมืองอัจฉริยะด้านเศรษฐกิจ (Smart Economy)

๒. ภาคกลาง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในภาคกลางมีความพร้อมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่โดดเด่น รองลงมาจากภาคตะวันออก โดยมีระดับความพร้อมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในภาพรวมอยู่ที่ระดับปาน กลางค่อนข้างต่ำ มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๔๑.๒๗ ที่โดดเด่นมากที่สุด ๓ ลำดับแรกของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคกลางนั้น ได้แก่ มิติการพัฒนาเมืองอัจฉริยะด้านการบริหารจัดการภาครัฐ (Smart Government) รองลงมาเป็นมิติการพัฒนาเมืองอัจฉริยะด้านคุณภาพชีวิต (Smart Living) และเมืองอัจฉริยะด้านความปลอดภัย (Smart Safety)

๓. ภาคเหนือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือมีความพร้อมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะรองลงมา เป็นลำดับที่สาม โดยมีระดับความพร้อมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๔๐.๖๓ เหนือที่โดดเด่นมากที่สุด ๓ ลำดับแรก ในภาคเหนือ ได้แก่ เมืองอัจฉริยะด้านการบริหาร จัดการภาครัฐ (Smart Government) รองลงมาคือ เมืองอัจฉริยะด้านคุณภาพชีวิต (Smart Living) และเมืองอัจฉริยะด้านเศรษฐกิจ (Smart Economy)

๔. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภูมิภาคที่มีความพร้อม การพัฒนาเมืองอัจฉริยะเป็นลำดับที่สี่ โดยอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ มีค่าคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ ๔๐.๓๕ ที่โดดเด่นมากที่สุด ๓ ลำดับแรก ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ เมืองอัจฉริยะด้านการบริหาร จัดการภาครัฐ (Smart Government) รองลงมาคือ เมืองอัจฉริยะด้านคุณภาพชีวิต (Smart Living) และเมือง อัจฉริยะด้านสุขภาพ (Smart Healthcare)

๕. ภาคตะวันตก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันตกเป็นภูมิภาคที่มีความโดดเด่นของการ พัฒนาเมืองอัจฉริยะรองจากอันดับสุดท้าย โดยภาคตะวันตกมีระดับความพร้อมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๔๐.๑๕ ที่โดดเด่นมากที่สุด ๓ ลำดับแรก ในภาคตะวันตก ได้แก่ เมืองอัจฉริยะด้านการบริหารจัดการภาครัฐ (Smart Government) รองลงมาคือ เมืองอัจฉริยะด้านคุณภาพชีวิต (Smart Living) และเมืองอัจฉริยะด้านสุขภาพ (Smart Healthcare)

๖. ภาคใต้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในภาคใต้มีความพร้อมการพัฒนา เมืองอัจฉริยะที่โดดเด่น น้อยที่สุดเป็นอันดับสุดท้าย โดยภาคใต้มีระดับความพร้อมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในภาพรวมอยู่ในระดับปาน กลางค่อนข้างต่ำ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓๘.๕๘ เท่านั้น ที่โดดเด่นมากที่สุด ๓ ลำดับแรกในภาคใต้ ได้แก่เมืองอัจฉริยะด้านการบริหารจัดการภาครัฐ (Smart Government) รองลงมาคือเมืองอัจฉริยะด้าน คุณภาพชีวิต (Smart Living) และเมืองอัจฉริยะด้านสุขภาพ (Smart Healthcare)

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์โก กับการขับเคลื่อนบริการภาครัฐ ยุกระดับบริการ ประชาชน มุ่งพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการอยู่ดีกินดีมีสุขของประชาชน รวมถึงความจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการดำเนินงานช่วยเสริมสมรรถนะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการ ให้บริการประชาชน ได้อย่างดี ด้วยการใช้องค์ความรู้ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงมีหน้าที่ในการพัฒนาให้มีความ ทันสมัยเพื่อยกระดับขีดสมรรถนะในการให้บริการประชาชน จึงได้มีการนำ นวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ รวมถึงการพัฒนา ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศในการบริหารและการจัดการ เพื่อเป็นการ สนับสนุนการบริหาร จัดการและการให้บริการ สาธารณะ เป็นไปด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว และ เป็นธรรมซึ่ง ประกอบไปด้วยระบบต่าง ๆ เช่น

๑. ระบบสารสนเทศการจัดการฐานข้อมูลเบี้ยยังชีพ จากนโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุนการดำรงชีพ ของ ผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุในประเทศมีเงินใช้จ่ายในการใช้ชีวิตประจำวันและต้องจ่ายเบี้ยตามเงื่อนไขด้านอายุ ดังนั้น ระบบ เบี้ยยังชีพจึงช่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารการแจกจ่ายเบี้ยยังชีพได้ ถูกต้องและ รวดเร็วระบบข้อมูล สารสนเทศทางการศึกษาท้องถิ่นระบบ ที่ช่วยจัดการฐานข้อมูลสารสนเทศทาง การศึกษาของ ท้องถิ่น ทั้งด้านบุคลากร นักเรียนด้านการเงิน ครุภัณฑ์ กิจกรรมทางวิชาการสื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่

๒. ระบบศูนย์ข้อมูลเลือกตั้งผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่นและทะเบียนท้องถิ่นเป็นระบบฐานข้อมูล นายก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ผลการเลือกตั้งการพ้นจากตำแหน่งในกรณีต่าง ๆ

๓. ระบบบันทึกบัญชีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-LAAS) ระบบ e-LAAS เป็นระบบสำหรับ การ ปฏิบัติงานด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องปฏิบัติงานการ รับ-จ่าย ที่ เกิดขึ้นจริงประจำวันเพื่อแสดงสถานะการเงินที่แท้จริงของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. โปรแกรมแผนที่ภาษี และทะเบียนทรัพย์สิน (LTAX ๓๐๐๐) เป็นโปรแกรมที่กรมฯ จัดทำขึ้น เพื่อให้ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปใช้ในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน และพัฒนาระบบ การจัดเก็บรายได้ให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๕. ระบบ E-Service : คำร้องออนไลน์ บนเว็บไซต์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์โก เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการเข้าใช้บริการ

การขับเคลื่อนบริการภาครัฐยุกระดับบริการประชาชนมุ่งพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ปัจจุบันได้นำเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลภาครัฐจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการพัฒนา แพลตฟอร์มในการให้บริการประชาชน (Local Service) ในระบบการอนุญาต การชำระค่าธรรมเนียม และการ ชำระภาษี ในส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา ซึ่ง เป็นไป ตามแนวทางการขับเคลื่อนภารกิจในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการบริหารงานอิเล็กทรอนิกส์ (e-Service) แพลตฟอร์ม ‘Local Service’ จะช่วยอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการลดภาระ ค่าใช้จ่าย สามารถเข้าถึง การให้บริการของรัฐ ในยุค New Normal ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว เท่าเทียม และทั่วถึง เป็นการลดขั้นตอนการ ติดต่อกับไม่จำเป็น ทั้งเป็น เครื่องมือสำคัญในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพ ในการ ให้บริการของรัฐให้มี คุณภาพเป็นที่ยอมรับของ ประชาชนมากยิ่งขึ้น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ

จากนโยบายของรัฐบาล ที่มีความต้องการให้หน่วยงานของรัฐและรวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาช่วยในการปฏิบัติงานและบริหารงาน รวมทั้ง การกระจายข้อมูลข่าวสารไปสู่ประชาชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานตามภารกิจเกิดบูรณาการและเอกภาพ ในระบบข้อมูลลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน ประชาชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว มีความ โปร่งใส ตรวจสอบ ได้ อันจะสนับสนุนบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น

การพัฒนาเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การพัฒนาเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง ยังไม่มีความพร้อมในการพัฒนาที่มากนัก อีกทั้งการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในบางมิติยังคงมีระดับความพร้อมในการพัฒนาที่ค่อนข้างต่ำ หากแต่ การพัฒนาเมืองได้กลายเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญอย่างมาก เพราะการอาศัยอยู่ในเมืองต่อไปในอนาคต เราอาจจะต้องเผชิญกับสถานการณ์วิกฤติอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นโรคระบาด ภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมถึง สถานการณ์ระเบิดคนเมือง อันส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย

ดังนั้นแล้วการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ หรือ Smart City จึงเป็นทางออกสำหรับทุกภาคส่วนในสังคมที่ จะต้องมาร่วมกันคิดและหาแนวทางส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้จริง ตลอดจนการจุดประกายให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นเกิดทางออกในการพัฒนาเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวางยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ โดย การกระจายอำนาจการบริหารจัดการไปสู่ระดับพื้นที่สนับสนุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น การวาง ระบบเทคโนโลยีจัดทำมาตรฐานให้คำแนะนำและถ่ายทอดความรู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และ เครือข่ายภาคประชาสังคมในพื้นที่ร่วมกันกำหนดทิศทาง และแนวทาง การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ ที่สอดคล้อง เหมาะสมกับบริบทในพื้นที่ของตน หรือใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งซึ่งจะนำไปสู่ การตอบสนองต่อปัญหา และความต้องการ ของประชาชนและชุมชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง

องค์ประกอบการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะของ อปท.

ดำเนินการรูปแบบการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน PPP Model หรือภาคเอกชนลงทุน ทั้งหมดให้คำปรึกษา และร่วมกำหนดมาตรฐานการดำเนินงาน

จากการดำเนินการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะน่ายอยู่ (Smart City) ดังกล่าว ยังคงเดินหน้าในการส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน มุ่งสร้าง ท้องถิ่นไทยให้เข้มแข็ง โปร่งใส ก้าวสู่ประเทศไทย ๔.๐ โดยการพัฒนาการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความทันสมัย มีขีดสมรรถนะสูง พัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ สามารถนำนวัตกรรม มาใช้และพัฒนา ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศในการบริหารราชการ เพื่อพัฒนาให้ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ได้มีองค์ความรู้ ใหม่ๆ มี ทักษะในการใช้ งานเทคโนโลยี สารสนเทศและดิจิทัลที่ จำเป็น สามารถสร้าง การเปลี่ยนแปลงกระบวนการบริหารจัดการองค์กร เพื่อขับเคลื่อนประเทศไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ได้ตามเป้าหมาย และมุ่งหวังให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำองค์ความรู้ในเรื่องการพัฒนาเมือง อัจฉริยะมาปรับปรุง และประยุกต์ ในการเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารจัดการ ตลอดจนการให้บริการ ประชาชนได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะการ ปาเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับทุกภาคส่วน เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อท้องถิ่น ประชาชน และประเทศชาติ

ข้อมูลจาก กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น กลุ่มงานวิชาการและวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

